

рѣче му, любезный мой Телемаше, да возблагодаришь любопытство мое; всичку ноцъ ми се мнеше че те гледахъ походящъ отъ Финикіа да си трасишь единъ новъ талихъ *) на островъ Кипръ: кажи намъ молю тя той походъ, и да не изгубимъ ни единъ часъ. Тога сѣднаха на траву коя бѣше измѣшана сосъ темнянуга, подъ сѣни на одну густу дубраву.

Калипсо непрестанно гледаше Телемаха съ единъ погледъ рачителенъ и лубителенъ, и гледаше съ гнѣвъ на Ментора кой се призираше даже и на малѣйшее движеніе нейныхъ очесъ. Нимфи умолчаны наводехасе да слушать, и начертаваха едно полукружіе со сѣденіе свое за да злушать и гледать подобрѣ Телемаха: очи на сичкій соборъ бѣха недвижими и притвождени на младаго челоуѣка. Телемахъ наводя очи свои на долѣ и червяся съ одну доволну хубость, воспрія послѣдованіе історіи своея тако.

Єдва сладкое духаніе єдинаго вѣтра помогателна бѣше надуло платна нашего корабля, и абіе изгубихме отъ очи нашія землю Финикійскую. И понеже се находятъ съ Кипрцами, коихъ обычан не знаехъ, опредѣлихъ да молча, да внимавамъ любопытно сичко, и да сохранию сичкія порядки разсужденія, за да стяжа любовь нихну. Но като стоехъ тако умолчамъ единъ сладокъ глубокъ сонъ ме превзѣ: чувства мои бѣха отегнали; усецахъ единъ миръ и одну глубоку радость, кои ми упиваха сердце.

*) Късметъ или бахтъ.